

НАУКА ПРОТИ ГОМОСЕСУАЛІЗМУ

Види гомосексуалізму?

Спеціалістами наводяться наступні основні різновиди гомосексуалізму (далі «г-м») (сексолог-«гомофіль» Бейлькін – "Медицинские и социальные проблемы однополого влечения"):

- «Ядерний» г-м – викликаний хворобами, або фізіологічними відхиленнями розвитку різновид. У жінок причиною можуть бути стреси та/або захворювання під час вагітності: ревматизм, токсикоз вагітності, гіпертонія, хвороби залоз внутрішньої секреції, а також прийом жіночих статевих гормонів і певних медикаментів.

У чоловіків причиною може бути низький рівень андрогенів, що виробляються зародковими яєчками в критичний період статевої диференціації мозку.

З цього виходить, що «ядерний» г-м – це набута, або вроджена аномалія.

- «Транзиторийний» г-м спостерігається частіше в підлітковому віці (називаються цифри – 14-37%), але більшість з таких "гомосексуальних" підлітків стають звичайними "натуралами". Зрозуміло, що будь-які сексуальні "забавки" в підлітковому віці вкрай небажані. Результатами такої поведінки в дорослому житті можуть бути сексуальні сімейні дисгармонії.

- «Замісний» г-м – явище «звичайне» для учбових закладів закритого типу, флоту, армії і місць позбавлення волі (в жіночих колоніях г-м може охоплювати більше половини засуджених), і таке аж ніяк не може бути нормою.

- «Істинна» бісексуальність вірогідно в своїй основі має відносно м'який збій статевої диференціації мозку. Дернер (Dörner G., 1972, 1976), даючи новонародженим щурам-самицям не занадто велику дозу тестостерону, спостерігав у них в дорослому віці бісексуальну поведінку.

Збої роботи мозку не можуть вважатися за норму.

- «Невротичний» г-м – випадки, коли реалізація гетеросексуальної (нормальної) активності блокується із психологічних причин. Знову ж таки, мова йде про аномалію.

До списку слід додати тих людей, що в результаті пошуку насолод шукають «нових вражень». Таке нездорове задоволення викликає емоційну залежність, що теж не є нормою поведінки.

Є й такі, що пережили розчарування в стосунках з протилежною статтю та «замислюються» над

«альтернативним» спрямуванням. Для таких, що були від природи гетеросексуалами, це абсолютно хибний спосіб вирішення особистих проблем.

Існують також гомосексуалісти, що стверджують про самих себе, що вони «точно» належать до природної норми. Однак ні наука, ні держава не може прийняти таке на віру. Потрібна експертиза (скоріш за все психіатрична). Але природність («я такий родився») не є запорукою норми, оскільки популяція людей завжди має певний процент вроджених аномалій.

Скільки гомосексуалістів в суспільстві? Називаються цифри 3-6%. ЛГБТ-пропагандисти відчувають від цього невпевненість і намагаються «натягнути» на 10%, але це мало, що мінє. Якщо 90% людей здатні до відтворення, а 10% – ні, то це є переконливим аргументом за аномальність г-у.

Таким чином підстав говорити про г-м, як «різновид норми» не існує.

Гомосексуалісти в своїй масі не є «психічно хворими» в звичайному розумінні цього слова. Мабуть з цієї причини г-м вилучили зі списку захворювань, але це не робить його нормою поведінки. Скоріш за все г-м є здебільшого шкідливою сексуальною звичкою, емоційною залежністю.

Оскільки фізіологія людини не передбачає гомосексуальні контакти, можна спостерігати повну відсутність в тілі людини пристосувань для гомо-практики (і навпаки у випадку з нормою), тому є всі підстави говорити про г-м як про збочення функцій органів людини. Як результат лікарі мають справу з хворобливими станами, які незмінно супроводжують чоловіків-гомосексуалістів: травми, зумовлені непристосованістю прямої кишки та сфінктеру заднього проходу.

Цілі ЛГБТ-руху

ЛГБТ-рух прагне легалізації одностатевих «шлюбів» (чим порушує ст. 16 п. п. 1 і 3 Загальної Декларації Прав Людини, де вказано, що сім'я складається з чоловіка та жінки є єдиним елементарним осередком суспільства), та прагне права на всиновлення.

Але в людському суспільстві, керуючись найкращими інтересами дитини, не прийнято доручати виховання людям з психічними, психологічними, або критичними фізіологічними відхиленнями, тому допустити це не можна.

Етика спілкування з гомосексуалістами та іншими представниками ЛГБТ-спільноти

«Натурали» в основному не відчувають страху в присутності гомосексуалістів, тому вони є скоріш гомонегативістами. Принизливий ярлик «гомофоб» вживається ЛГБТ-пропагандистами з бажання нав'язати суспільству думку, що гомонегативісти – відсталі, темні, забобонні люди, що є однією з пропагандистських маніпуляцій. Проте гомонегативізм має цілком природне коріння – природа цим намагається вберегти людину від шкідливого. Через цю огиду «натурали» іноді поводяться нестримано з представниками ЛГБТ-спільноти і такі прояви, безумовно, слід засуджувати. Слід відокремлювати людину від її вад характеру та шкідливих переконань – любити людину (у високому розумінні), але разом з тим ненавидіти гомосексуальну практику. Принцип ненасильства (в тому числі емоційного), який сповідували визнані моральні авторитети людства (Ісус Христос, Махатма Ганді та Л. Толстой) повинен бути непорушним.

Маніпуляційні технології ЛГБТ-лобістів

Для просування своїх інтересів ЛГБТ-лобісти використовують риторичні спекуляції. Наприклад такі:

- «Г-м присутній у вищих ссавців (млекопитающих – рос.). Це означає, що г-м є нормою людського буття» – стверджують вони.

Але цю маніпуляцію легко розбити, пригадавши, що у вищих ссавців бувають також вбивства, канібалізм.

- Прирівнювання ЛГБТ-спільноти до нацменшин, релігійних меншин.

Для цього ЛГБТ-пропагандисти можуть лобіювати закони, що легалізують г-м в пакеті з захистом прав справжніх меншин. Або ЛГБТ-пропагандисти можуть проводити громадські акції із «захисту» прав та можливостей інвалідів.

- Залякування «гомофобією».
- Маніпуляція викликом почуття провини.

Прикладом такої маніпуляції може бути змальовування правопорушень відносно гомосексуалістів (особливо з тяжкими наслідками), що завершуються ключовими фразами на кшталт: «А тепер встаньте і скажіть: «Ми проти рівності, людської гідності і толерантності».

Що повинні зробити держава і суспільство, у відповідь на дії ЛГБТ-лобі

Оскільки держава повинна піклуватися про моральне і фізичне здоров'я громадян вона може і повинна запобігти розповсюдженню гомосексуальної ідеології і поведінки. Але мотивувати ці рішення потрібно не доводами релігії (релігія повинна бути відокремлена від держави), або звичаями/традиціями (не завжди людські звичаї бувають здоровими), а об'єктивними науковими даними (які не слід плутати з суб'єктивними думками деяких сучасних психологів, що ігнорують фізіологію людини). Повинен бути прийнятий закон про заборону ЛГБТ-пропаганди. В результаті цього публічні акції та агітація ЛГБТ будуть заборонені. Це зніме соціальну напругу, наприклад, полегшить життя правоохоронцям, які зараз змушені брати участь в охороні ЛГБТ-заходів та заспокоїть занадто агресивних громадських активістів; буде унеможливлене проведення рішень про легалізацію гомо-«шлюбів», а законодавці уникнуть складної ситуації зіткнення здорового глузду з антинауковими новомодними сексуальними віяннями.

Також це захистить науку від впливу політичної кон'юнктури, коли вчені медики та соціологи, побоюючись травлі, уникатимуть досліджень ЛГБТ-спільноти, або вільного висловлення кваліфікованого бачення проблеми.

Вимагайте від ваших кандидатів у владу чіткого визначення їхньої позиції щодо г-му. Якщо вони почнуть уникати прямої відповіді, то ви маєте справу з неосвіченою, або безпринципною людиною.

Протестуйте мирним способом, спираючись на об'єктивну наукову інформацію.

